KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.5.2022 r.
COM(2022) 612 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Francji na 2022 r.

{SWD(2022) 612 final} - {SWD(2022) 640 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Francji na 2022 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[1], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241[2] ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności weszło w życie 19 lutego 2021 r. Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zapewnia wsparcie finansowe na rzecz realizacji reform i inwestycji, co pociąga za sobą impuls fiskalny finansowany przez Unię. Przyczynia się on do ożywienia gospodarczego oraz wdrażania zrównoważonych i pobudzających wzrost gospodarczy reform i inwestycji, których celem jest w szczególności promowanie zielonej i cyfrowej transformacji, zwiększając jednocześnie odporność i wzrost potencjalny gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić stabilność finansów publicznych oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie. Maksymalny wkład finansowy dla każdego państwa członkowskiego w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności [został] zaktualizowany [XX] czerwca 2022 r., zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(2) 24 listopada 2021 r. Komisja przyjęła roczną analizę zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej na 2022 r. Należycie uwzględniono w niej potwierdzone wspólne zobowiązanie, które podjęto w maju 2021 r. podczas Szczytu Społecznego w Porto, do dalszego wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych

[1] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

proklamowanego przez Parlament Europejski, Radę i Komisję 17 listopada 2017 r. 25 marca 2022 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2022 r. 24 listopada 2021 r., działając na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Francję jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji[3]. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, które zostało przyjęte przez Radę 5 kwietnia 2022 r., a także wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu na 2022 r., w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych i który Rada przyjęła 14 marca 2022 r.

(3) Inwazja Rosji na Ukrainę, która nastąpiła wkrótce po globalnej pandemii, znacząco zmieniła kontekst geopolityczny i gospodarczy. Skutki tej inwazji odczuwane przez gospodarki państw członkowskich to m.in. wyższe ceny energii i żywności oraz słabsze perspektywy wzrostu gospodarczego. Wyższe ceny energii wpływają zwłaszcza na gospodarstwa domowe znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji, szczególnie te, które doświadczają ubóstwa energetycznego lub są nim zagrożone. UE doświadcza również bezprecedensowego napływu osób uciekających z Ukrainy. W tym kontekście 4 marca 2022 r. uruchomiono[4] po raz pierwszy dyrektywę w sprawie tymczasowej ochrony, przyznając osobom wysiedlonym z Ukrainy prawo do legalnego pobytu w UE, a także dostęp do kształcenia i szkolenia, rynku pracy, opieki zdrowotnej, mieszkań i opieki społecznej.

(4) Biorąc pod uwagę szybko zmieniającą się sytuację gospodarczą i geopolityczną, europejski semestr ponownie służy do zakrojonej na szeroką skalę koordynacji polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia w 2022 r., jednocześnie rozwijając się zgodnie z wymogami dotyczącymi wdrażania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, jak opisano w rocznej analizie zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2022 r. Realizacja przyjętych planów odbudowy i zwiększania odporności jest nieodzowna do osiągnięcia priorytetów polityki w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te uwzględniają wszystkie stosowne zalecenia krajowe, wydane w cyklach semestru w latach 2019 i 2020, lub znaczną część tych zaleceń. Zalecenia dla poszczególnych krajów na lata 2019 i 2020 pozostają aktualne również w odniesieniu do planów odbudowy i zwiększania odporności, które są uzupełniane, aktualizowane lub zmieniane zgodnie z art. 14, 18 i 21 rozporządzenia (UE) 2021/241, obok zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych do dnia przedłożenia zmodyfikowanego planu.

(5) Ogólna klauzula wyjścia obowiązuje od marca 2020 r.[5] W komunikacie z 3 marca 2021 r.[6] Komisja przedstawiła opinię, że decyzję w sprawie dezaktywacji ogólnej klauzuli wyjścia lub dalszego jej stosowania należy podejmować w ramach oceny

---

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

[4] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzająca istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkująca wprowadzeniem tymczasowej ochrony, Dz.U. L 71 z 4.3.2022, s. 1.

[5] Komunikat Komisji do Rady w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu, Bruksela, COM(2020) 123 final z 20.3.2020.

[6] Komunikat Komisji do Rady „Rok od wybuchu pandemii COVID-19: działania z zakresu polityki fiskalnej”, Bruksela, COM(2021) 105 final z 3.3.2021.

ogólnej stanu gospodarki, przy czym głównym kryterium ilościowym powinien być poziom aktywności gospodarczej w Unii lub w strefie euro w porównaniu z poziomami sprzed kryzysu (na koniec 2019 r.). Zwiększona niepewność i poważne ryzyko pogorszenia się perspektyw gospodarczych w związku z wojną w Europie, bezprecedensowymi podwyżkami cen energii i utrzymującymi się zakłóceniami w łańcuchach dostaw uzasadniają przedłużenie do końca 2023 r. ogólnej klauzuli wyjścia przewidzianej w pakcie stabilności i wzrostu.

(6) Zgodnie z podejściem przyjętym w opinii Rady z 18 czerwca 2021 r. na temat programu stabilności na 2021 r., kurs polityki fiskalnej jest obecnie najlepiej mierzony zmianą wydatków pierwotnych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów), z wyłączeniem tymczasowych działań nadzwyczajnych związanych z kryzysem wywołanym COVID-19, lecz z uwzględnieniem wydatków finansowanych z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, w stosunku do średniookresowego wzrostu potencjalnego[7]. Poza oceną ogólnego kursu polityki fiskalnej celem analizy jest również sprawdzenie, czy krajowa polityka fiskalna ma rozważny charakter, a jej struktura sprzyja trwałemu ożywieniu gospodarczemu zgodnemu z celami zielonej i cyfrowej transformacji; z tego powodu uwagę zwraca się również na zmiany bieżących wydatków pierwotnych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów i z wyłączeniem tymczasowych działań nadzwyczajnych związanych z kryzysem wywołanym COVID-19) i inwestycji finansowanych ze środków krajowych[8].

(7) 2 marca 2022 r. Komisja przyjęła komunikat zawierający ogólne wytyczne dotyczące polityki fiskalnej w 2023 r. w celu wsparcia państw członkowskich w przygotowaniu programów stabilności i konwergencji, a przez to wzmocnienia koordynacji polityki[9]. Komisja stwierdziła, że w oparciu o perspektywy makroekonomiczne prognozy z zimy 2022 r. stosowne wydaje się przejście w 2023 r. od ogółem wspierającego kursu polityki fiskalnej w latach 2020–2022 do zasadniczo neutralnego ogólnego kursu polityki fiskalnej, przy zachowaniu gotowości do odpowiedniej reakcji w przypadku zmiany sytuacji gospodarczej. Komisja oznajmiła, że zalecenia fiskalne na 2023 r. nadal powinny być różne dla poszczególnych państw członkowskich i uwzględniać potencjalne efekty zewnętrzne dla innych krajów. Komisja wezwała państwa członkowskie do uwzględnienia wytycznych w ich programach stabilności i konwergencji. Komisja zobowiązała się, że będzie ściśle monitorować sytuację gospodarczą i w razie potrzeby dostosuje swoje wytyczne polityczne, najpóźniej pod koniec maja 2022 r. w wiosennym pakiecie europejskiego semestru.

(8) W stosunku do wytycznych fiskalnych przedstawionych 2 marca 2022 r. zalecenia fiskalne na 2023 r. uwzględniają gorsze perspektywy gospodarcze, większą niepewność i dodatkowe ryzyko pogorszenia sytuacji oraz wyższą inflację, niż zakładano w prognozie zimowej. W tym kontekście działania fiskalne muszą mieć na celu rozwijanie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz

---

[7] Szacunki dotyczące kursu polityki fiskalnej i jej komponentów w niniejszym zaleceniu są szacunkami Komisji opartymi na założeniach stanowiących podstawę prognozy Komisji z wiosny 2022 r. Szacunki Komisji dotyczące średniookresowego wzrostu potencjalnego nie uwzględniają pozytywnego wpływu reform, które są częścią planu odbudowy i zwiększania odporności i które mogą pobudzić wzrost potencjalny.

[8] Niefinansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ani z innych funduszy UE.

[9] Komunikat Komisji do Rady: Wytyczne dotyczące polityki fiskalnej na 2023 r., Bruksela, COM(2022) 85 final z 2.3.2022.

bezpieczeństwa energetycznego, a także zachowanie siły nabywczej gospodarstw domowych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, tak aby złagodzić skutki wzrostu cen energii i pomóc ograniczyć presję inflacyjną efektów drugiej rundy za pomocą ukierunkowanych środków tymczasowych; polityka fiskalna musi pozostać elastyczna, aby można było ją dostosowywać do szybko zmieniających się okoliczności; musi też być różna dla poszczególnych krajów w zależności od ich sytuacji fiskalnej i gospodarczej, m.in. pod względem narażenia na kryzys i napływu wysiedleńców z Ukrainy.

(9) 28 kwietnia 2021 r. Francja przedstawiła Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) 2021/241 Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oceny zawartymi w załączniku V do tego rozporządzenia. 13 lipca 2021 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Francji[10]. Uruchomienie transz jest uzależnione od decyzji Komisji podjętej zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/241 i stwierdzającej, że Francja osiągnęła w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób zakłada, że działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi nie zostały odwrócone.

(10) 4 maja 2022 r. Francja przedłożyła swój krajowy program reform na 2022 r. Francja nie przedłożyła swojego programu stabilności. Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241 krajowy program reform na 2022 r. odzwierciedla również półroczne sprawozdania Francji z postępów w realizacji jej planu odbudowy i zwiększania odporności.

(11) 23 maja 2022 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe dotyczące Francji na 2022 r.[11] Oceniono w nim postępy Francji we wdrażaniu stosownych zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w latach 2019, 2020 i 2021 oraz podsumowano realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Francję, z uwzględnieniem tabeli wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano luki dotyczące wyzwań, których nie uwzględniono w planie odbudowy i zwiększania odporności lub uwzględniono je jedynie częściowo, a także nowych i pojawiających się wyzwań, w tym związanych z inwazją Rosji na Ukrainę. Oceniono w nim również postępy Francji we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów UE dotyczących zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(12) Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę sytuacji dla Francji na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 i opublikowała jej wyniki 23 maja 2022 r.[12] Komisja stwierdziła, że Francja boryka się z zakłóceniami równowagi makroekonomicznej. W szczególności zakłócenia te wiążą się z wysokim poziomem długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz słabą konkurencyjnością, i mają wymiar transgraniczny, przy słabym wzroście wydajności.

---

[10] Decyzja wykonawcza Rady z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Francji (ST 10162/2021; ST 10162/2021 ADD 1).

[11] SWD(2022) 612.

[12] SWD(2022) 632.

(13) 23 maja 2022 r. Komisja opublikowała sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE. W sprawozdaniu tym omówiono sytuację budżetową Francji, ponieważ jej deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył w 2021 r. określoną w Traktacie wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB, a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył określoną w Traktacie wartość referencyjną wynoszącą 60 % PKB, w związku z czym państwo to nie przestrzegało warunków wartości odniesienia dotyczącej redukcji długu. W sprawozdaniu stwierdzono, że kryterium deficytu i kryterium długu nie zostały spełnione. Zgodnie z komunikatem z 2 marca 2022 r. Komisja uznała w ramach swojej oceny wszystkich istotnych czynników, że zapewnienie zgodności z wartością odniesienia dotyczącą redukcji długu oznaczałoby zbyt trudny i skoncentrowany na wstępie wysiłek fiskalny, który może zagrozić wzrostowi gospodarczemu. W związku z tym zapewnienie zgodności z wartością odniesienia dotyczącą redukcji długu nie jest, zdaniem Komisji, uzasadnione w obecnych wyjątkowych warunkach gospodarczych. Zgodnie z zapowiedzią Komisja nie zaproponowała wszczęcia nowych procedur nadmiernego deficytu wiosną 2022 r. i ponownie oceni zasadność wszczęcia takich procedur jesienią 2022 r.

(14) 20 lipca 2020 r. Rada zaleciła Francji wprowadzenie w 2020 i 2021 r. wszelkich niezbędnych środków, zgodnie z ogólną klauzulą wyjścia, w celu skutecznego zaradzenia pandemii, wspomożenia gospodarki, a następnie wsparcia jej odbudowy. Ponadto zaleciła Francji – gdy pozwolą na to warunki ekonomiczne – prowadzenie polityk fiskalnych mających na celu osiągnięcie rozważnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie i zapewnienie długookresowej zdolności do obsługi długu, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Według danych zweryfikowanych przez Eurostat w 2021 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Francji zmniejszył się z 8,9 % PKB w 2020 r. do 6,5 % w 2021 r. Działania w zakresie polityki fiskalnej podjęte przez Francję wspierały ożywienie gospodarcze w 2021 r., podczas gdy tymczasowe nadzwyczajne środki wsparcia zmniejszono z 3,3 % PKB w 2020 r. do 2,6 % w 2021 r. Działania podjęte przez Francję w 2021 r. były zgodne z zaleceniem Rady z 20 lipca 2020 r. Działania dyskrecjonalne w ramach polityki budżetowej, które rząd podjął w latach 2020 i 2021, miały w większości charakter tymczasowy lub były zrównoważone środkami kompensacyjnymi. Jednocześnie niektóre działania dyskrecjonalne, które rząd podjął w latach 2020 i 2021, nie miały charakteru tymczasowego lub nie były zrównoważone środkami kompensacyjnymi, i obejmowały głównie stałe obniżenie podatków od produkcji od 2021 r. i wzrost wynagrodzeń urzędników służby cywilnej, przede wszystkim w systemie opieki zdrowotnej. Według danych zweryfikowanych przez Eurostat dług sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w 2021 r. 112,9 % PKB.

(15) Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej prognozy Komisji z wiosny 2022 r. w prognozie tej przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 4,6 % PKB w 2022 r. i 3,2 % PKB w 2023 r. W prognozie Komisji z wiosny 2022 r. przewiduje się ogólną relację długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB w wysokości 111,2 % w 2022 r., i 109,1 % w 2023 r. Z analizy przeprowadzonej przez Komisję wynika, że zagrożenie dla długookresowej zdolności do obsługi długu wydaje się wysokie w średnim okresie.

Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2022 r. średniookresowy (średnia z 10 lat) wzrost produktu potencjalnego szacowany jest na 1,0 %. Szacunki te nie uwzględniają jednak wpływu reform, które wchodzą w skład planu odbudowy i zwiększania odporności i mogą zwiększyć wzrost potencjalny Francji.

(16) W 2022 r. rząd stopniowo wycofał większość środków wprowadzonych w reakcji na kryzys związany z COVID-19, w związku z czym prognozuje się, że tymczasowe nadzwyczajne środki wsparcia zmaleją z 2,6 % PKB w 2021 r. do 0,4 % PKB w 2022 r. Na deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych mają wpływ środki, które wprowadzono, aby przeciwdziałać gospodarczym i społecznym skutkom wzrostu cen energii, i które w prognozie Komisji z wiosny 2022 r. szacuje się na 0,7 % PKB w 2022 r., zaś w 2023 r. przewiduje się ich wycofanie[13]. Środki te obejmują głównie transfery socjalne kierowane do uboższych gospodarstw domowych, obniżki podatków pośrednich od zużycia energii, pułapy cen detalicznych i hurtowych i dotacje dla energochłonnych przedsiębiorstw. Środki te ogłoszono jako tymczasowe. Jeżeli jednak ceny energii pozostaną wysokie również w 2023 r., niektóre z tych środków mogą zostać utrzymane. Niektóre z tych środków nie są ukierunkowane, w szczególności ogólne pułapy cen energii elektrycznej i gazu oraz bezpośrednio dotowana zniżka na paliwa. Na deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych mają również wpływ koszty zapewnienia tymczasowej ochrony wysiedleńcom z Ukrainy, które według prognozy Komisji z wiosny 2022 r. mają wynieść 0,1 % PKB w 2022 r. i 0,1 % PKB w 2023 r.[14]

(17) 18 czerwca 2021 r. Rada zaleciła, by w 2022 r. Francja[15] wykorzystywała Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności do finansowania dodatkowych inwestycji na rzecz ożywienia gospodarczego i jednocześnie prowadziła rozważną politykę fiskalną. Państwo to powinno ponadto utrzymać inwestycje finansowane ze środków krajowych. Zaleciła również, by Francja prowadziła – kiedy warunki ekonomiczne na to pozwolą – politykę fiskalną mającą na celu osiągnięcie rozważnej sytuacji fiskalnej i zapewnienie stabilności finansów publicznych w średnim okresie, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji w celu pobudzenia potencjału wzrostu gospodarczego.

(18) Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2022 r. przewiduje się, że kurs polityki fiskalnej w 2022 r. będzie wspierający, na poziomie -1,7 % PKB[16]. Francja planuje dalsze wspieranie ożywienia gospodarczego przez wykorzystanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności do finansowania dodatkowych inwestycji, zgodnie z zaleceniem Rady. Prognozuje się, że pozytywny wpływ, jaki mają na działalność gospodarczą wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, spadnie o 0,2 p.p. PKB w porównaniu z 2021 r. Spadek ten w 2022 r. wynika ze skoncentrowanego na wstępie wsparcia finansowego z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania

---

13 Dane liczbowe odzwierciedlają poziom rocznych kosztów budżetowych tych środków wprowadzanych od jesieni 2021 r., w tym bieżących dochodów i wydatków, a także – w stosownych przypadkach – środków w zakresie nakładów inwestycyjnych.

14 Zakłada się, że łączna liczba wysiedleńców, którzy dotrą z Ukrainy do UE, osiągnie stopniowo 6 mln do końca 2022 r., a ich rozmieszczenie geograficzne szacuje się na podstawie wielkości istniejącej diaspory, względnej liczby ludności przyjmującego państwa członkowskiego oraz rzeczywistego rozmieszczenia wysiedleńców z Ukrainy w całej UE od marca 2022 r. W przypadku kosztów budżetowych na osobę szacunki opierają się na modelu mikrosymulacyjnym Euromod opracowanym przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji, z uwzględnieniem zarówno transferów pieniężnych, do których osoby te mogą być uprawnione, jak i świadczeń rzeczowych, takich jak edukacja i opieka zdrowotna.

15 Zalecenie Rady z dnia 18 czerwca 2021 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Francję programu stabilności na 2021 r., Dz.U. C 304 z 29.7.2021, s. 43.

16 Ujemna (dodatnia) wartość wskaźnika odpowiada nadwyżce (niedoborowi) wzrostu wydatków pierwotnych w porównaniu ze średniookresowym wzrostem gospodarczym, wskazując na ekspansywną (restrykcyjną) politykę fiskalną.

Odporności w 2021 r. Przewiduje się, że inwestycje finansowane ze środków krajowych będą miały neutralny wpływ na kurs polityki fiskalnej w 2022 r.[17]. W związku z tym Francja planuje utrzymać inwestycje finansowane ze środków krajowych, zgodnie z zaleceniem Rady. Jednocześnie prognozuje się, że wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych (po skorygowaniu o nowe działania po stronie dochodów) w 2022 r. będzie mieć ekspansywny wpływ na ogólny kurs polityki fiskalnej, wynoszący 1,6 p.p. Ten znaczny ekspansywny wpływ obejmuje dodatkowy wpływ środków mających zaradzić gospodarczym i społecznym skutkom wzrostu cen energii (0,5 % PKB), a także koszty zapewnienia tymczasowej ochrony wysiedleńcom z Ukrainy (0,1 % PKB). Inne środki po stronie wydatków bieżących obejmują środki przedstawione w planie odporności w celu zaradzenia gospodarczym skutkom konfliktu w Ukrainie, takie jak bezpośrednie dotacje dla sektorów ad hoc (0,1 % PKB) oraz wzrost wynagrodzeń urzędników służby cywilnej (0,1 % PKB). Po stronie dochodów prognozuje się, że do ekspansywnego kursu polityki fiskalnej przyczyni się również obniżenie stawki podatku dochodowego od osób prawnych (0,1 % PKB) i podatku od nieruchomości mieszkalnych (0,1 % PKB). Prognozuje się, że wyższy wzrost cen konsumpcyjnych w porównaniu z deflatorem PKB będzie oddziaływać na ekspansywny wpływ bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych w 2022 r. poprzez zwiększenie wydatków na spożycie publiczne i świadczenia społeczne. Z prognozy Komisji wynika, że wymienione środki i czynniki przyczyniające się do wyższych wydatków nie są w pełni zrównoważone środkami kompensacyjnymi.

(19) W prognozie Komisji z wiosny 2022 r. przewiduje się, że w 2023 r. kurs polityki fiskalnej wyniesie +0,9 % PKB, przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki[18]. Przewiduje się, że w 2023 r. Francja będzie nadal wykorzystywać dotacje w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności do finansowania dodatkowych inwestycji wspierających ożywienie gospodarcze. Prognozuje się, że pozytywny wpływ, jaki mają na działalność gospodarczą wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, zmniejszy się o 0,1 p.p. PKB w porównaniu z 2022 r., odzwierciedlając skoncentrowane na wstępie wsparcie finansowe z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w latach 2021 i 2022. Przewiduje się, że inwestycje finansowane ze środków krajowych będą miały neutralny wpływ na kurs polityki fiskalnej w 2023 r.[19]. Jednocześnie prognozuje się, że wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych (po skorygowaniu o nowe działania po stronie dochodów) w 2023 r. będzie mieć restrykcyjny wpływ na ogólny kurs polityki fiskalnej, wynoszący 0,7 p.p. Obejmuje to wpływ wycofywania środków wprowadzonych w obliczu wzrostu cen energii (0,7 % PKB). W związku z tym restrykcyjny wpływ wydatków bieżących finansowanych ze środków krajowych zależy od stopniowego wycofywania, zgodnie z obecnym planem, środków podejmowanych w obliczu wzrostu cen energii.

---

17 Przewiduje się, że pozostałe wydatki kapitałowe finansowane ze środków krajowych będą miały ekspansywny wpływ, który wyniesie 0,2 p.p. PKB.

18 Ujemna (dodatnia) wartość wskaźnika odpowiada nadwyżce (niedoborowi) wzrostu wydatków pierwotnych w porównaniu ze średniookresowym wzrostem gospodarczym, wskazując na ekspansywną (restrykcyjną) politykę fiskalną.

19 Przewiduje się, że pozostałe wydatki kapitałowe finansowane ze środków krajowych będą miały restrykcyjny wpływ, który wyniesie 0,1 p.p. PKB.

(20) Obecny system emerytalny we Francji jest skomplikowany i składa się z ponad 40 współistniejących systemów. Systemy te dotyczą różnych grup pracowników i funkcjonują zgodnie z różnymi zbiorami przepisów. Z danych Eurostatu wynika, że w 2019 r. wydatki publiczne na emerytury we Francji wynosiły 14,6 % PKB, co stanowi trzecią najwyższą pozycję w UE. Wysokie koszty są związane ze stosunkowo wysokim współczynnikiem zastąpienia (tj. emerytur w porównaniu z ostatnimi rocznymi wynagrodzeniami), średnim trwaniem życia, stosunkowo wczesnym rzeczywistym wiekiem przejścia na emeryturę (około 62 lat) oraz dużą liczbą beneficjentów świadczeń emerytalnych w stosunku do ogółu ludności. Zarówno w sprawozdaniu Komisji na temat starzenia się społeczeństwa z 2021 r., jak i w ostatnim sprawozdaniu rocznym francuskiego komitetu doradczego ds. emerytur (Conseil d'orientation des retraites) przewiduje się, że po niewielkim spadku prognozowanym do 2024 r. wydatki na emerytury umiarkowanie wzrosną w latach 2025–2030 o około 0,2 p.p. PKB. Wysokie wydatki publiczne ogółem – przy czym emerytury stanowią jedną z głównych pozycji wydatków – przyczyniają się do akumulacji długu publicznego pomimo dużego obciążenia podatkowego, co sprawia, że Francja stoi w obliczu wysokiego zagrożenia dla stabilności finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej. W dłuższej perspektywie wydatki na emerytury zaczęłyby stopniowo spadać do 2070 r., głównie ze względu na indeksację świadczeń emerytalnych do inflacji, co kompensuje skutki wzrostu wskaźnika obciążenia demograficznego wynikającego ze starzenia się społeczeństwa. Uproszczenie systemu emerytalnego przez ujednolicenie różnych systemów pomogłoby zwiększyć jego przejrzystość i sprawiedliwość, a jednocześnie przyniosłoby pozytywny wpływ na mobilność pracowników i efektywność alokacji siły roboczej, a także mogłoby wzmocnić stabilność finansów publicznych. W 2018 r. rząd francuski rozpoczął proces reform w celu ujednolicenia zasad przewidzianych obecnie w licznych systemach emerytalnych. Reforma została wstrzymana wraz z wybuchem pandemii COVID-19. Przedstawiając cele francuskiego planu odbudowy i zwiększania odporności, rząd potwierdził swoje zobowiązanie do kontynuowania ambitnej reformy systemu emerytalnego mającej na celu zwiększenie jego sprawiedliwości i trwałości.

(21) Zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/241 i kryterium 2.2 w załączniku V do tego rozporządzenia plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera obszerny zestaw wzajemnie wzmacniających się reform i inwestycji, które mają zostać wdrożone do 2026 r. Pomagają one sprostać wszystkim wyzwaniom gospodarczym i społecznym, które zostały wskazane w stosownych zaleceniach krajowych skierowanych do Francji przez Radę w ramach europejskiego semestru w 2019 i 2020 r., obok zaleceń dla tego kraju wydanych do dnia przyjęcia planu, lub znacznej części tych wyzwań. Realizacja francuskiego planu jest na zaawansowanym etapie. Komisja pozytywnie oceniła pierwszy wniosek o płatność Francji, uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, co doprowadziło do wypłaty 7,4 mld EUR w ramach wsparcia finansowego (po odliczeniu płatności zaliczkowych) 4 marca 2022 r. Odnośne 38 kamieni milowych i wartości docelowych obejmuje reformy w dziedzinie finansów publicznych, rynku pracy, zdrowia i opieki długoterminowej. Poczyniono inwestycje w efektywność energetyczną budynków (publicznych, prywatnych oraz mieszkań socjalnych), zrównoważony transport (zakup czystych ekologicznie pojazdów), dekarbonizację przemysłu, zatrudnienie młodzieży i edukację. Zatwierdzono kilka strategii badawczych w zakresie kluczowych czystych technologii i technologii cyfrowych, a w 2022 i 2023 r. ogłoszone zostaną zaproszenia do składania projektów.

(22) Oczekuje się, że realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności Francji przyczyni się do dalszych postępów zielonej i cyfrowej transformacji. Działania wspierające realizację celów klimatycznych we Francji stanowią 46,0 % łącznej alokacji w ramach planu (w tym istotne inwestycje w renowację energetyczną budynków), a działania wspierające realizację celów cyfrowych – 21,3 %. Pełna realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z ustalonymi odpowiednimi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi, pomoże Francji szybko przezwyciężyć skutki kryzysu związanego z COVID-19, wzmacniając jednocześnie jej odporność. Systematyczne angażowanie partnerów społecznych i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje ważne dla pomyślnej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, a także innych polityk gospodarczych i polityk zatrudnienia wykraczających poza zakres tego planu, ponieważ służy zapewnieniu szerokiego poczucia odpowiedzialności za cały program polityczny.

(23) 17 grudnia 2021 r. Francja przedstawiła dokumenty programowe dotyczące polityki spójności[20] w odniesieniu do umowy partnerstwa, zaś 17 marca 2022 r. – większość swoich programów. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z 24 czerwca 2021 r. Francja jest zobowiązana do uwzględniania w programowaniu funduszy polityki spójności na lata 2021–2027 stosownych zaleceń krajowych. Jest to warunek wstępny poprawy skuteczności i zmaksymalizowania wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego z funduszy polityki spójności i jednocześnie przyczynia się do koordynacji, komplementarności i spójności między tymi funduszami a innymi instrumentami i funduszami unijnymi. Pomyślne wdrożenie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz programów polityki spójności zależy również od usunięcia przeszkód dla inwestycji wspierających zieloną i cyfrową transformację oraz zrównoważony rozwój terytorialny.

(24) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności Francja mierzy się z szeregiem dodatkowych wyzwań, które dotyczą niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej i wdrażania energii ze źródeł odnawialnych. Podnoszenie kwalifikacji pracowników przyczyniłoby się do zwiększenia wydajności pracy, a tym samym do poprawy ogólnej konkurencyjności francuskiej gospodarki.

(25) Niedobory siły roboczej rosną, a pracodawcy zgłaszają brak pracowników z odpowiednimi umiejętnościami jako główną przeszkodę w rekrutacji w ponad 50 % przypadków, zwłaszcza w zawodach wymagających umiejętności technicznych, m.in. potrzebnych do zielonej i cyfrowej transformacji (przemysł, budownictwo). Inwestycje krótkoterminowe w podnoszenie i zmianę kwalifikacji pracowników wymagają czasu, zanim zaczną przynosić zwrot, a ich skuteczność jest osłabiona przez niski poziom umiejętności podstawowych ponad jednej piątej uczniów w wieku 15 lat, którzy w związku z tym skorzystają w mniejszym stopniu ze szkoleń w późniejszym okresie życia. Słabe wyniki w dziedzinie matematyki (uczniowie francuscy uzyskali najniższy wynik wśród 22 państw UE uczestniczących w Międzynarodowym Badaniu

[20] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej. Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159.

Wyników Nauczania Matematyki i Nauk Przyrodniczych (TIMSS) w 2019 r.) i nauk przyrodniczych budzą szczególne obawy ze względu na niedobór umiejętności technicznych. Ponadto oceny wskazują, że osoby o niskich kwalifikacjach korzystają zazwyczaj w mniejszym stopniu ze szkoleń, które prowadzą do uzyskania kwalifikacji.

(26) Pomimo ogólnie dobrych wyników, wysokie nierówności społeczno-gospodarcze i regionalne we francuskim systemie edukacji mają wpływ na poziom umiejętności podstawowych. Według badań PISA Francja jest jednym z państw członkowskich UE, w których sytuacja społeczno-gospodarcza ma największy wpływ na wyniki uczniów. Wskaźniki pokazują, że 35,3 % defaworyzowanych 15-latków i 44,5 % uczniów ze środowisk migracyjnych pierwszego pokolenia nie posiada wystarczających podstawowych umiejętności czytania, w porównaniu ze średnią 20,9 %. Aby rozwiązać ten problem, w 2017 r. Francja wprowadziła reformę pilotażową obejmującą zmniejszenie o połowę liczebności klas we wczesnych latach kształcenia dla uczniów w obszarach priorytetowych, aby umożliwić uczniom korzystanie z bardziej spersonalizowanego wsparcia w atmosferze sprzyjającej uczeniu się. W 2021 r. francuski Trybunał Obrachunkowy zwrócił uwagę na niedociągnięcia w systemie szkolnictwa, które mają wpływ zwłaszcza na wyniki uczenia się defaworyzowanych uczniów, i wezwał do większej autonomii szkół oraz do ich oceny. Niższe wskaźniki uczestnictwa nauczycieli w kształceniu ustawicznym oraz wysoki stosunek liczby uczniów do nauczycieli mogą pogłębiać nierówności społeczno-ekonomiczne. Nauczyciele nauk ścisłych pracujący na obszarach defaworyzowanych mają w większym stopniu niższy poziom certyfikacji kompetencji niż w innych krajach UE. Reforma kształcenia i szkolenia zawodowego z 2018 r. oraz znaczne zachęty dla pracodawców zwiększyły liczbę uczniów zawodu, co miało pozytywny wpływ na wskaźniki zatrudnienia absolwentów.

(27) Plan REPowerEU przyjęto w odpowiedzi na mandat udzielony przez szefów państw lub rządów UE w Deklaracji wersalskiej i ma on na celu jak najszybsze uniezależnienie Unii Europejskiej od importu paliw kopalnych z Rosji. W ramach dialogu z państwami członkowskimi określane są najodpowiedniejsze projekty, inwestycje i reformy służące temu celowi na szczeblu krajowym, regionalnym i unijnym. Działania te służą zmniejszeniu zależności od paliw kopalnych ogółem, a także znalezieniu innych źródeł ich importu niż Rosja.

(28) Według danych z 2020 r. zależność Francji od importu rosyjskiej ropy naftowej, gazu i węgla wynosi odpowiednio 9 %, 17 % i 34 %, czyli poniżej średniej UE-27[21]. Francja w mniejszym stopniu polega na imporcie rosyjskich paliw kopalnych niż średnia UE, w dużej mierze dlatego, że francuski koszyk energetyczny opiera się głównie na energii jądrowej (40,6 % krajowego zużycia energii brutto Francji). Udział paliw kopalnych w koszyku energetycznym jest niższy od średniej dla UE-27: ropa naftowa, gaz i stałe paliwa kopalne (w tym węgiel) stanowią odpowiednio 28,6 %, 15,4 % i 2,3 % krajowego zużycia energii brutto we Francji. Ponadto Francja posiada 4 terminale LNG, co pozwala na większe zróżnicowanie źródeł importu gazu. Mimo tego obecna sytuacja geopolityczna i wysokie ceny energii sprawiają, że kraj ten musi pilnie zwiększyć starania, aby osiągnąć cele w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określone w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. Energia ze

[21] Eurostat (2020), udział importu z Rosji w całkowitym imporcie gazu ziemnego, surowej ropy naftowej i węgla kamiennego. Średnia wielkość całkowitego importu dla UE-27 opiera się na wielkości importu spoza UE-27. W przypadku Francji całkowity import obejmuje handel wewnątrz UE. Dane dla surowej ropy naftowej nie obejmują produktów rafinowanych.

źródeł odnawialnych stanowiła 19,1 % finalnego zużycia energii brutto we Francji w 2020 r., czyli poniżej celu 23 % wyznaczonego w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. Realizacja przez Francję celów pakietu „Gotowi na 55” będzie wymagać jeszcze większego poziomu ambicji w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz zwiększenia wykorzystywania odnawialnych źródeł energii i poprawy efektywności energetycznej. Szybkiemu obniżeniu emisyjności procesów przemysłowych i ogrzewania budynków może sprzyjać zwiększenie wsparcia publicznego dla takich technologii jak małoskalowe i wielkoskalowe pompy ciepła oraz energia geotermalna, w tym wsparcie dla sieci ciepłowniczych, a także szybsze wdrażanie zrównoważonej fermentacji beztlenowej („méthanisation”) i innych technologii związanych ze zrównoważoną produkcją zrównoważonych biogazów, np. biometanu. Takie inwestycje przyczyniłyby się również do zmniejszenia zależności od importu gazu ziemnego z Rosji. Szybsze wycofywanie stosowanych nadal dopłat do paliw kopalnych poprawiłoby konkurencyjność energii ze źródeł odnawialnych w porównaniu z alternatywami w postaci paliw kopalnych. Inwestycje w energię odnawialną, zarówno na skalę użytkową, jak i zdecentralizowaną, mogą również wzmocnić odporność makroekonomiczną i konkurencyjność poprzez zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego i innowacji w sektorze energetycznym.

(29) Na realizację projektów w zakresie energii odnawialnej na skalę użytkową we Francji, w szczególności lądowych i morskich farm wiatrowych oraz projektów fotowoltaicznych, niekorzystnie wpływają restrykcyjne regulacje oraz wysokie bariery administracyjne i związane z wydawaniem pozwoleń. Niedoinwestowanie sieci elektroenergetycznej na szczeblu krajowym doprowadziło również do ograniczonej liczby punktów dostępu, wzrostu kosztów przyłączenia do sieci i opóźnień w przyłączeniu do sieci, które obecnie mogą trwać do kilku miesięcy. Lądowe farmy wiatrowe nie mogą być budowane w odległości 5–30 km od pobliskich radarów meteorologicznych, wojskowych i cywilnych, co powoduje, że około 45 % nowych projektów ma trudności ze znalezieniem odpowiedniej lokalizacji. Należy usprawnić procedury, aby uniknąć motywowanych bezpieczeństwem utrudnień o charakterze wojskowym na późniejszym etapie realizacji projektu. Proces zatwierdzania z udziałem organów administracji krajowej, regionalnej i lokalnej oznacza, że częste wnioski o aktualizację dokumentów dotyczących planowania przestrzennego muszą być odzwierciedlone również w dokumentach niższego szczebla, co powoduje dodatkowe obciążenia administracyjne. Proces wydawania pozwoleń można przyspieszyć poprzez przydzielenie na niego większych zasobów ludzkich i finansowych w administracji centralnej na szczeblu regionalnym (tj. na potrzeby zdecentralizowanych służb państwowych), a także właściwych organów i operatorów sieci, większe zaangażowanie administracji regionalnych i lokalnych w planowanie przestrzenne oraz szybsze stosowanie procedur przetargowych. Wzmocnienie mechanizmów udziału społecznego i decentralizacji zmniejszyłoby liczbę skarg składanych przez osoby trzecie, co jest źródłem znacznych opóźnień w uruchamianiu nowych projektów. Stabilne ramy regulacyjne na szczeblu krajowym zapewniłyby inwestorom większą pewność, zwłaszcza w odniesieniu do planowania długoterminowego.

(30) Zwiększenie efektywności energetycznej i zmniejszenie zużycia energii przyczyni się do ograniczenia emisji i uzależnienia od paliw kopalnych. We Francji budowa i użytkowanie budynków odpowiada za 25 % wszystkich emisji gazów cieplarnianych. Jeden z komponentów planu odbudowy i zwiększania odporności poświęcono renowacji energetycznej budynków, co ma pomóc sprostać powiązanym wyzwaniom w ramach szeroko zakrojonego, przekrojowego podejścia. Środki

obejmują wszystkie rodzaje budynków, przy czym priorytetem są budynki publiczne, ale uwzględniają także istotne działania mające na celu renowację prywatnych zasobów budowlanych i mieszkań socjalnych oraz zwiększenie efektywności energetycznej małych przedsiębiorstw. W kontekście nowego krajowego planu odporności Francja wzmacnia mechanizmy wsparcia na rzecz ogrzewania budynków ze źródeł odnawialnych, np. zwiększając o 150 mln EUR „fundusz cieplny" i podwyższając dotację na instalację ogrzewania opartego na odnawialnych źródłach energii o 1 000 EUR. Francuska krajowa strategia niskoemisyjności (Stratégie Nationale Bas Carbone) określa ambitny kierunek redukcji emisji w budownictwie i osiągnięcia całkowitej dekarbonizacji energii zużywanej w budynkach do 2050 r. Obecny program „Ma Prime Renov", ukierunkowany na gospodarstwa domowe, wspiera głównie pojedyncze działania renowacyjne. Aby zachęcić do intensywniejszego wzrostu efektywności energetycznej, można by ulepszyć ramy polityki, aby zachęcić do gruntownej renowacji i pomóc Francji w dalszym zwiększaniu efektywności energetycznej jej zasobów budowlanych. Przyjęta w sierpniu 2021 r. ustawa o klimacie i odporności ma na celu zmniejszenie zużycia energii na wiele sposobów, np. przez przyznawanie premii na rowery elektryczne i tworzenie stref niskoemisyjnych na obszarach metropolitalnych.

(31) Dalsze wspieranie transgranicznych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych (w trakcie opracowywania lub planowanych) ma nadal kluczowe znaczenie dla utrwalania większego udziału energii ze źródeł odnawialnych. Priorytetyzacja inwestycji w infrastrukturę energetyczną, zarówno krajową, jak i transgraniczną, pomoże zmniejszyć zależność od paliw kopalnych, a w szczególności gazu rosyjskiego. Zaleca się, aby nowa infrastruktura i inwestycje sieciowe były w miarę możliwości dostosowane do przyszłych wyzwań, tak by w przyszłości łatwo było zapewnić im długoterminowy zrównoważony charakter poprzez dostosowanie ich do wykorzystania paliw zrównoważonych. Połączenia międzysystemowe mają kluczowe znaczenie dla sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku energii poprzez łączenie zasobów w celu osiągnięcia ogólnego bezpieczeństwa dostaw.

(32) Chociaż przyspieszenie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej i odchodzenia od paliw kopalnych spowoduje znaczne koszty restrukturyzacji w kilku sektorach, Francja może skorzystać z mechanizmu sprawiedliwej transformacji w kontekście polityki spójności, aby złagodzić społeczno-gospodarcze skutki transformacji w najbardziej dotkniętych nimi regionach. Ponadto Francja może wykorzystywać Europejski Fundusz Społeczny Plus do poprawy możliwości zatrudnienia i wzmocnienia spójności społecznej.

(33) Rada przeanalizowała politykę fiskalną Francji, biorąc pod uwagę prognozę gospodarczą Komisji z wiosny 2022 r., a jej ocena znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(34) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich plany odbudowy i zwiększania odporności, w celu wdrożenia zalecenia dotyczącego polityki gospodarczej strefy euro. W przypadku Francji kwestia ta znalazła odzwierciedlenie we wszystkich czterech zaleceniach poniżej.

(35) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i niniejszej ewaluacji Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2022 r. Zalecenia Rady na mocy

art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1, 2 i 3 poniżej. Zalecenia 1, 2 i 3 przyczyniają się również do wdrożenia zaleceń dla strefy euro, w szczególności pierwszego, drugiego i czwartego z nich. Polityki fiskalne, o których mowa w zaleceniu 1, pomagają m.in. przeciwdziałać zakłóceniom równowagi związanym z wysokim długiem publicznym. Polityki, o których mowa w zaleceniu 2, pomagają m.in. zmniejszyć dług publiczny i poprawić konkurencyjność, ponieważ pełna realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności przyczyni się do wzrostu gospodarczego, a jednocześni wzmocni odporność gospodarki. Polityki, o których mowa w zaleceniu 3, pomagają m.in. przeciwdziałać zakłóceniom związanym z konkurencyjnością,

NINIEJSZYM ZALECA Francji podjęcie w latach 2022 i 2023 działań mających na celu:

1. W 2023 r. – zapewnienie rozważnej polityki fiskalnej, zwłaszcza przez ograniczenie wzrostu wydatków bieżących finansowanych ze środków krajowych do poziomu poniżej średniookresowego wzrostu produktu potencjalnego, przy uwzględnieniu dalszego tymczasowego i ukierunkowanego wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na podwyżki cen energii oraz dla osób uciekających z Ukrainy. Zapewnienie gotowości do dostosowania wydatków bieżących do zmieniającej się sytuacji. Rozszerzenie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz na rzecz bezpieczeństwa energetycznego, m.in. przez wykorzystanie RRF, REPowerEU i innych funduszy UE. W okresie po 2023 r. – prowadzenie polityki fiskalnej mającej na celu osiągnięcie rozważnej sytuacji fiskalnej w średnim okresie oraz zapewnienie wiarygodnej i stopniowej redukcji długu oraz stabilności fiskalnej w średnim okresie przez stopniową konsolidację, inwestycje i reformy. Wprowadzenie reformy systemu emerytalnego w celu stopniowego ujednolicenia przepisów poszczególnych systemów emerytalnych, aby były one bardziej sprawiedliwe i wspierały trwałość systemu.
2. Kontynuowanie realizacji jej planu odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z ustalonymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi zawartymi w decyzji wykonawczej Rady z dnia 13 lipca 2021 r. Szybkie sfinalizowanie negocjacji z Komisją w sprawie dokumentów programowych dotyczących polityki spójności na lata 2021–2027 w celu rozpoczęcia ich wdrażania.
3. Rozwiązanie problemu niedoboru umiejętności poprzez podniesienie poziomu umiejętności podstawowych, zapewnienie dodatkowych możliwości uczenia się w miejscu pracy oraz poprawę efektów uczenia się wszystkich uczniów, w szczególności przez dostosowanie zasobów i metod do potrzeb defaworyzowanych uczniów i szkół oraz przez poprawę warunków pracy i ustawicznego szkolenia nauczycieli.

4. Zmniejszenie zależności od paliw kopalnych ogółem. Przyspieszenie wdrażania energii ze źródeł odnawialnych na skalę użytkową jak i zdecentralizowaną przez zwiększenie inwestycji publicznych i ułatwianie inwestycji prywatnych, w tym przez dalsze usprawnienie procedur wydawania pozwoleń i zapewnienie odpowiedniego personelu organów administracji wydających pozwolenia. Udoskonalenie ram polityki w celu zachęcania do gruntownej renowacji budynków. Zwiększenie przepustowości połączeń międzysystemowych.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący